

FA NO

FACULTAS
NOSTRA

ČASOPIS LÉKAŘSKÉ
FAKULTY V PLZNI
UNIVERZITY KARLOVY

02/25

Doc. David Slouka
a T. Kostlivý
o ORL klinice

LFP pro uchazeče:
Od Gaudeamu
po Den otevřených dveří

Pohyb je lék:
Procházky
s doktorem

Univerzita
Karlova

Zájemci o studium zaplnili fakultu

Úspěšná sbírka ponožek

Společně jsme pomohli, aneb když ponožky znamenají víc než jen teplo. Studentský spolek Medici na ulici organizoval ve dnech 18. 11. – 9. 12. 2024 sbírku ponožek pro lidi bez domova.

Na základě zkušeností z terénů víme, že čisté a teplé ponožky patří mezi zásadní potřeby, které lidem bez domova často chybí. Pro sbírku byly připraveny dva sběrné boxy v prostorách fakulty, a to v knihovně a kavárně. Zájem o sbírku byl větší, než jsme očekávali, což nás velmi potěšilo. Do sbírky se zapojili nejen studenti, ale i zaměstnanci fakulty a další lidé, kteří areál fakulty navštěvují. V průběhu sbírky se nasbíralo celkem 319 párů ponožek. Někteří se rozhodli dokonce zakoupit ponožky nové. Část ponožek již našla nové majitele a začala plnit svůj účel, zatímco zbytek stále čeká na to, až bude rozdělen mezi potřebné. Tento úspěch sbírky nás nejen potěšil, ale i potvrdil, že téma bezdomovectví a pomoci těmto lidem je stále aktuální. Zároveň věříme, že sbírka přispěla k rozšíření povědomí o této problematice. Děkujeme všem, kteří se do sbírky zapojili.

žek již našla nové majitele a začala plnit svůj účel, zatímco zbytek stále čeká na to, až bude rozdělen mezi potřebné. Tento úspěch sbírky nás nejen potěšil, ale i potvrdil, že téma bezdomovectví a pomoci těmto lidem je stále aktuální. Zároveň věříme, že sbírka přispěla k rozšíření povědomí o této problematice. Děkujeme všem, kteří se do sbírky zapojili.

Vedení Mediků na ulici

FACULTAS NOSTRA | Pro Lékařskou fakultu v Plzni Univerzity Karlovy vydává: NAVA Tisk s.r.o. Grafická úprava: NAVA Tisk s.r.o.

Náklad: 700 výtisků. Vydání č. 199. Redakce nezodpovídá za obsah placené inzerce.

Redakční rada: Prof. MUDr. Jindřich Fínek, Ph.D., MHA, prof. MUDr. Dana Müllerová, Ph.D., Ing. Marie Klečková, Ing. Barbora Černíková, Mgr. Daniela Vítová, Mgr. Lucie Sichingerová.

E-mail: pr@lfp.cuni.cz. Distribuce výtisků zdarma. Neoznačené články jsou redakčními materiály.

Foto na titulní straně: Kateřina Budínová

Úvodník děkana

80 let

Osmdesátka, číslo krásně zakomponované do našeho slavnostního loga, reprezentuje čas oslav založení naší lékařské fakulty. Rok 1945 přinesl řadu přelomových událostí, z nichž hlavní bylo osvobození naší vlasti od německého jha. Ještě než se ovšem naši dědové a otcové dočkali květnových dnů, začalo se v Košicích dlatat jho nové – Košický vládní program.

Jako Košický vládní program je označován programový dokument, který po příchodu na československé území schválila tehdejší vláda 5. dubna 1945 na zasedání v Košicích. Dokument určoval zásady budoucí politiky a byl označován za „program národní a demokratické revoluce“. Posunul orientaci Československa dále směrem k SSSR a „právně“ ukotvil závislost na SSSR. Deklaroval tvrzení o kolektivní vině pravicových stran, německého a maďarského obyvatelstva za rozbití Československa a spolupráci s nacistickým režimem. Návrh textu byl připraven zástupci KSČ.

Po získání svobody nebylo ještě ustanoveno Národní shromáždění, trvá doba prezidentských dekretů. Prezident je využíval od roku 1940, byly podepisovány do února 1945 za prozatímního státního zřízení v Londýně, poté dva v Košicích a zbylé už v Praze, v osvobozeném Československu. Ústavním zákonem Prozatímního Národního shromáždění z roku 1946 byly všechny prohlášeny za zákon. (citace Wikipedie)

27. října 1945 vydává prezident Beneš jeden ze svých posledních dekretů (šestý od konce), a to „Dekret presidenta republiky o zřízení pobočky lékařské fakulty university Karlovy v Plzni“. Začíná novodobá historie výuky medicíny v Plzni.

80 let, kterých se dožívá naše lékařská fakulta, reprezentuje délku jednoho lidského života od narození až po senium, neřkuli smrt. Ne každému lidskému jedinci, natož ne každé organizaci, se podaří žít tak dlouho. Naše fakulta se narodila po chmurných válečných letech v krátkém období štěstí a odhodlání, naděje a víry v lepší budoucnost, která však netrvala ani tři roky. V nelehkých dobách se naše fakulta rozvíjela, prodělávala své období dětství a adolescence, než se stala samostatnou fakultou Univerzity Karlovy. Zde, v dospělosti, dochází k jejímu oddělení od humánního rytmu života, dále sílí, rozvíjí se, avšak nestárne. Mladou ji udržují nejenom noví asistenti, docenti a profesori, hlavně však studenti, kterých dnes hostí naše fakulta přes dva tisíce.

Hlavní devizou fakulty jsou však lidé, kteří od jejího počátku a po mnoho desetiletí jsou jí věrni. Každý z nás, který absolvoval lékařskou fakultu v Plzni, má ve své paměti učitele, který jej mimořádně oslovil a se kterým se svými výkony poměřuje celý život. Nikdo nemohl vyjádřit lépe vztah ke škole než kolega, jehož tatínek pracoval po několik dese-

tileti na fakultě. „Byl jsem odkojen plzeňskou lékařskou fakultou, moje první dětské slovo bylo epitel.“

Celý letošní rok bude provázen pestrými akcemi k výročí založení naší fakulty, vzpomeneme významných představitelů školy, i míst, kde všude fakulta sídlila v provizorních prostorách. Oslavy vyvrcholí 4. 11. 2025 slavnostním shromážděním zaměstnanců a akademické obce fakulty za účasti čtených hostů v čele s Její Magnificencí paní rektorkou profesorkou Králíčkovou. Ta se zúčastní nejenom jako představitelka Univerzity Karlovy, ale i jako jedna z početného kolektivu našich významných absolventů.

Milé dámy, vážení pánové, snažme se všichni, aby po dalších letech naši nástupci nevzpomínali na rok oslav 80. výročí založení fakulty pouze jako na významnou společenskou akci, ale jako na moment, od kterého došlo k dalšímu kvalitativnímu rozvoji naší alma mater.

Prof. MUDr. Jindřich Fínek, Ph.D., MHA
děkan Lékařské fakulty UK v Plzni

Doc. MUDr. David Slouka, Ph. D.:

Práce na ORL klinice je práce v přátelském kolektivu

Doc. MUDr. David Slouka, Ph. D., nepatří mezi lékaře, kteří od narození věděli, jaké povolání zvolí. Jeho plány prý v dětství ovlivňovaly především knihy, které zrovna četl. „Takže jsem chtěl být třeba myslivcem nebo řidičem taxislužby. Později na gymnáziu mě bavila víc fyzika než biologie, inklinoval jsem spíše k nějaké matematicko-fyzikální fakultě,“ říká přednosta Otorhinolaryngologické kliniky FN Plzeň.

Co vás nakonec přilákalo k medicíně, konkrétně k ORL?

Dobře si pamatuju rozhovor s tátou, po kterém jsem plán změnil. Dneska jsem tomu rád. Medicína má výrazně více společného s reálným životem. Otorinolaryngologie je plná přístrojového vybavení, ale na pochopení stačí základní fyzikální uvažování. Zpětně si myslím, že by ani atomová fyzika ani teorie relativity rozhodně nebyly můj šálek kávy. A otorinolaryngologie mi v podstatě zbyla vylučovací metodou. Věděl jsem, že chci dělat nějaký chirurgický obor, ale zároveň jsem neměl touhu stát u stolu při šesti a vícehodinových operacích. To se v podstatě splnilo. Věnuji se hlavně kofochirurgii, takže jde o vícehodinové výkony, ale protože operuji pod kontrolou mikroskopu, tak u toho sedím.

Kam se dál ubírala vaše kariéra?

Po škole jsem nastoupil na ORL oddělení v místě bydliště a rozhodně jsem byl bez jakýchkoliv vyšších pracovních ambicí. To mi vydrželo dva roky. Pak došlo k několika specifickým situacím a já jsem se nemohl vyhnout otázce, jestli jsem takto spokojený. Když už byla otázka na světě, odpověď byla jednoduchá. Časově se to krylo s uvolněným místem na ORL klinice v Plzni a další kroky vedly tímto směrem. Aniž si to uvědomujeme, tak nás mocně formují pracovní prostředí a možnosti, které se nám tu nabízí. Na předchozím pracovišti jsem měl kolegu, ke kterému dodnes vzhlížím lidsky i pracovní. Byl tím, s kterým jsem konzultoval všechny své problémy začátečníka, komu jsem mohl zavolat, když jsem si během služby nevěděl rady, a byl i tím, s kým jsem konzultoval změnu pracoviště. Stačilo, aby se mě zeptal, proč váhám, a bylo vyřešeno. Když se mi později nelíbily nějaké úkoly od pana docenta Slípky, vždy jsem si připomněl, že bych mohl přeci zpět. Najednou mi ty úkoly vlastně vůbec nevadily.

Přišel ještě další stěžejní bod?

Tím určitě byla osobnost pana docenta Slípky a duch kliniky. Nastoupil jsem do naprosto nadstandardně přátelského pracovního prostředí

a pojí se s tím mnoho nepublikovatelných a dnes již neopakovatelných příběhů. Například jsme během víkendové služby opakovaně pekli k obědu s doktorem Sakařem pstruhu. (Pekli jsme je totiž ve sterilizátoru. Ale je to přes 20 let, jako pracovní pochybení to jistě musí být už dávno promlčené.) S tím prostředím se i pojilo to, že vlastně všechno šlo. Řekl jsem si o laser, šlo to. Přišla na trh radiofrekvence, pořídila se. Uvědomuji si, že jsem neměl pocit žádné kontroly nebo mantinelů, které by mě omezovaly. No a další rozhodně zásadní životní křižovatkou byla doba, kdy se pan docent rozhodl, že chce být emeritním přednostou. Přestože se máme rádi, na popisu této situace se neshodneme. Předpokládám, že on by se tvářil, jako že mě postupně vychovával a připravoval. Moje verze by byla, že jsem si žádné výchovy a přípravy nevšimnul. Těžko říci, co z toho je blíže pravdě, protože mne najednou postavil do situace, kdy šlo o to, kdo povede pracoviště, které mne všechno naučilo, s kolegy, kteří mne vše naučili. Byli jsme zvyklí na velkou volnost a samostatnost, a to se mohlo mávnutím proutku změnit. K rozhodnutí, zda vést kliniku, přispěly zásadně dvě věci. Od pracoviště, včetně kolegů, jsem toho opravdu hodně dostal. Co jsem viděl tady, jsem předtím neznal. Druhou věcí byla schůzka s týmem. Představil jsem vizi, jejímž základem bylo, že pracoviště sám vést nedokážu. Byla definována pravidla a anonymní hlasování pak dopadlo jednohlasně. Následně jsme stanovili „radu starších“ a dodnes všechna zásadní rozhodnutí konzultujeme. Myslím, že s panem primářem umíme rozhodnout, ale historie ukázala, že když jsme zásadní rozhodnutí o chodu kliniky konzultovali v týmu, vždy přišly další nápady, které věc posunuly k lepšímu.

Když vyučujete mladé studenty, vzpomínáte u toho občas i na svá studia?

Rád. Na medicínu vzpomínám jako na roky neskutečné svobody. Byli jsme první porevoluční ročník. Vše bylo jinak než předtím a jinak než nyní. Hodně času jsme dokázali strávit v hospodě, hraním na kytaru a v mém případě nezanedbatelnou část života v posilovně. Moje máma

to vždycky komentovala, že „Plzeň mě naučila držet půllitr a notu“. Ke studiu a cvičení se nevyjadřovala.

Dnes je to jinak?

Dnešní studium je z jiné doby. Možnosti, které současné pojetí výuky a nový kampus studentům nabízí, jsou neskutečné. Doba „vlády“ našeho pana děkana se v historii fakulty zapíše jako neopakovatelná. Technické zázemí je prostě špičkové, výuka je výrazně interaktivní. I předávání zkušeností probíhá jinak, už během studia. Dnes existují fóra přímo zaměřená na pomoc s rozhodováním. Hodně mě oslovil například podcast „Medicína srdcem“. My sami jsme tam namluvili dvě „kapitoly“. Docent Slípka povídal o tom, jak to může být prima, když se trefíte oborem i pracovištěm. Já jsem pak s odstupem vyprávěl o tom, jak to vypadá, když se na první pokus netrefíte a ten druhý je platný. Jedná se o zkušenost celkově nepřenositelnou, ale kdybych tyto věci věděl předtím, rozhodně by mi to spoustu rozhodnutí zjednodušilo. Můj respekt si získalo i to, jak profesionálně natáčení probíhalo. V krásných a motivujících prostorech, za vedení tehdejší studentky

a dnešní kolegyně MUDr. Terezy Zelenkové. A ještě jedna věc se změnila. Nemyslím si, že vývojem, bude to spíše lokální plzeňská záležitost. Je to spolupráce Fakultní nemocnice v Plzni a Lékařské fakulty v Plzni. My považujeme za automatické, že se ředitel FN zajímá o akademickou problematiku, ale ono to tak samozřejmé není. Spolupráce byla dobrá vždy, FN byla předchozí ředitelkou Ing. Kunovou vedena výtečně. Nicméně FN má dnes ředitele, který je členem vědecké rady lékařské fakulty, vědeckou a výzkumnou práci nejenže podporuje, ale i se na ní sám aktivně podílí. Považuji to za obrovský benefit pro práci vedení jednotlivých klinik.

Vaše práce je tedy především o spolupráci. To platí o všech činnostech?

Řekl bych, že na žádné pracovní činnosti se nepodílím sám. Daří se nám budovat tým, ve kterém je práce rozdělená manuálně i odborně, a na všech činnostech se nás podílí více, abychom byli zastupitelní. Denní provoz kliniky řešíme s panem primářem MUDr. Vladanem Hrabětem, MBA, výuku s asistentem MUDr. Tomášem Kostlivým, Ph.D.

Doc. MUDr. David Slouka, Ph.D., MBA

- 1970** narozen ve Varnsdorfu
3/1997 Lékařská fakulta Univerzity Karlovy v Plzni, obor: Všeobecné lékařství
4/2000 atestace I. stupně v oboru Otorinolaryngologie
6/2014 – ukončeno postgraduální studium v oboru Otorinolaryngologie, titul Ph.D.
– dizertační práce na téma „Laserové záření při miniinvasivních výkonech“
6/2016 ukončeno manažerské vzdělání obor zdravotnictví, titul MBA
4/2021 primářská licence v oboru Otorinolaryngologie
5/2022 – habilitace v oboru Otorinolaryngologie
– habilitační práce na téma „Nové pohledy na vybrané aspekty syndromu spánkové apnoe“

Průběh zaměstnání:

- 9/1997–4/2000** NsP Příbram, sekundární lékař ORL oddělení
5/2000–1/2017 sekundární lékař a odborný asistent ORL kliniky LF UK Plzeň
9/2015–1/2017 zástupce přednosty ORL kliniky pro vědu a výzkum
1/2017–nyní přednost ORL kliniky FN a LF UK v Plzni

Hlavní výzkumné zaměření:

spánková medicína, laserová medicína, stanovení biomarkerů při onkologických a zánětlivých onemocněních.

Vědecké a publikační výstupy:

Hlavní autor 3 monografií a učebnice Otorinolaryngologie v české i anglické mutaci. Autor nebo spoluautor 37 publikací s impakt faktorem, H-index 14, 705 citací Web of Science.

Základním stavebním kamenem pracoviště je společná snaha všech najít řešení. Nemáme v týmu kolegu, o kterém bych řekl, že je flink. Nemáme kolegu, který se nesnaží vycházet ostatním vstříc. Ono je to ve finále jednoduché. Od toho jsou jednou za čas anonymní zpětné vazby a on se takový kolega vyloučí sám. O všech současných mladých členech týmu mohu říct, že jsou pro pracoviště velice perspektivní. My se jim také snažíme pomáhat, aby svůj potenciál využili. Na výuce, stejně jako na medicínské práci, se účastníme všichni. Na klinice musí být lékaři, kteří umí léčit, ale i vědomosti předávat dál. Stejně to je s výzkumem. Nezapojeni jsou zatím dva kolegové, kteří tu jsou asi tři měsíce, ale s oběma jsme domluveni, že toto období brzy skončí. Musím říct, že se nám opět podařilo rozšířit tým o lékaře, na které bude při přednášení za rok radost pohledět a já se nebudu bát svěřit jim úkoly, které nám čas přinese.

To zní úplně snově. Evidentně jste pracovní velmi spokojený...

Velkou odměnou je, když vidíte, že funguje něco, co jsme společně vytvořili. Může to být šikovný mladý kolega na sále. Jiný mladý kolega přednášející na celostátním kongresu. Někdo z našich starších při vedení round table. Úplně stejně mě potěší přijaté publikace kliniky, kapitoly do učebnic. Ale asi největší odměnou je, když je potřeba řešit práci pro někoho navíc. Provozní problém, napsat další článek, další přednáška na kongresu a ono to jde v podstatě samo. Zkušenost z jiného pracoviště je nepřenositelná. Proto pro ty, kterým to vyprávíte, bude vždy s omezeným přínosem. Nepřehlédnutelné pro všechny je,

Doc. MUDr. Jaroslav
Slípka, CSc.

když máte problém (třeba onemocníte) a ostatní si vaši práci přerozdělí nebo za vás vezmou přednášku či pomohou s článkem, kde se hlavní autor dostal do úzkých. Dnešní doba je pro mě hodně specifická. Stále mám problém srovnat se se směnným systémem pro lékaře a jeho přínosem. Nemohu mluvit za jiné kliniky, ale u nás se to projevilo prodloužením učební křivky lékařů a výrazně méně se s kolegy vidím. Dobře fungující pracoviště se přeci nedá vytvořit nebo vést mailem ani přes Microsoft Teams. Vyrosl jsem v době, kdy jsme na operaci klidně přišli ve svém volnu, protože jsme se ji chtěli naučit. To dnes v podstatě není správně, protože lékař na pracovišti mimo oficiální dobu nemá co dělat. Řekl bych, že cestu tudy teprve hledáme. Při nastaveném vektoru kliniky se dá předpokládat, že ji úspěšně najdeme.

V čem je obor ORL specifický? Co by mohlo být pro případné zájemce o něj lákadlem?

Otorinolaryngologie je obor, kde se můžete věnovat v podstatě jakémukoliv pojetí medicíny. Vonkologii to jsou velké otevřené operace na 8 hodin i kratší operace na hodinu. Chcete dělat endoskopické výkony, operativa vedlejších nosních dutin je na nich postavena. Láká vás práce pod kontrolou mikroskopu, budete dělat kofochirurgii; s laserem, radiofrekvencí nebo robotem budete dělat laryngeální mikrochirurgii. Chce někdo dělat vysoce specializovanou ambulantní práci? Od toho tu je vestibulologie, foniatrie, audiologie. Ani při absolvování předmětu Otorinolaryngologie nedokážeme studentům předvést náš obor v celé šíři. Z toho důvodu velmi podporujeme stážování studentů na našem pracovišti. Nicméně největším lákadlem je podle mě práce samotná a práce v přátelském kolektivu.

A jací jsou vaši studenti?

Docent Slípka byl nedávno nadšen z posledního kruhu studentů, kde více než polovina adeptů prošla na výbornou. Povídali jsme si o tom, že to je pak radost, a docent skromně konstatoval: „Co se divíme, vždyť taky měli skvělé učitele.“ Byl to sice žert, ale uvědomil jsem si, že celé pracoviště je nastaveno tak, že se studentům medicíny nemůže stát, že by se setkali s neochotou. Na výuce se účastní i ti nejmladší kolegové a je jedno, jestli se jedná o výuku mediků, nebo stážistů, ochota předávat know-how je stále stejná. Je jasné, že všichni zůstaneme ve stínu přednášek našeho emeritního přednosty (jak je jasné z přiložené fotografie), ale zároveň je evidentní, že stačí, když na nás padl jeho stín...

A plány na klinice do budoucna?

Medicínsky je vývoj jasný. Pravda, jsou tu kroky zpět (pstruhy dnes už ve sterilizátoru nepečeme), ale jinak se vůbec nezměnilo, že se jedná o pracoviště s obrovským polem možností k seberealizaci. Všichni musíme odvádět pro kliniku mnoho rutinní práce a obětí, ale zároveň to musí být vyváжено prací, která nás baví. Superspecializace v našem týmu probíhá tak, že se mladých kolegů ptáme, co je jejich snem, a rozhodně se snažíme jim seberealizaci umožnit. Základy samozřejmě nedokážeme. V medicíně to vždy bude tak, že pokud se

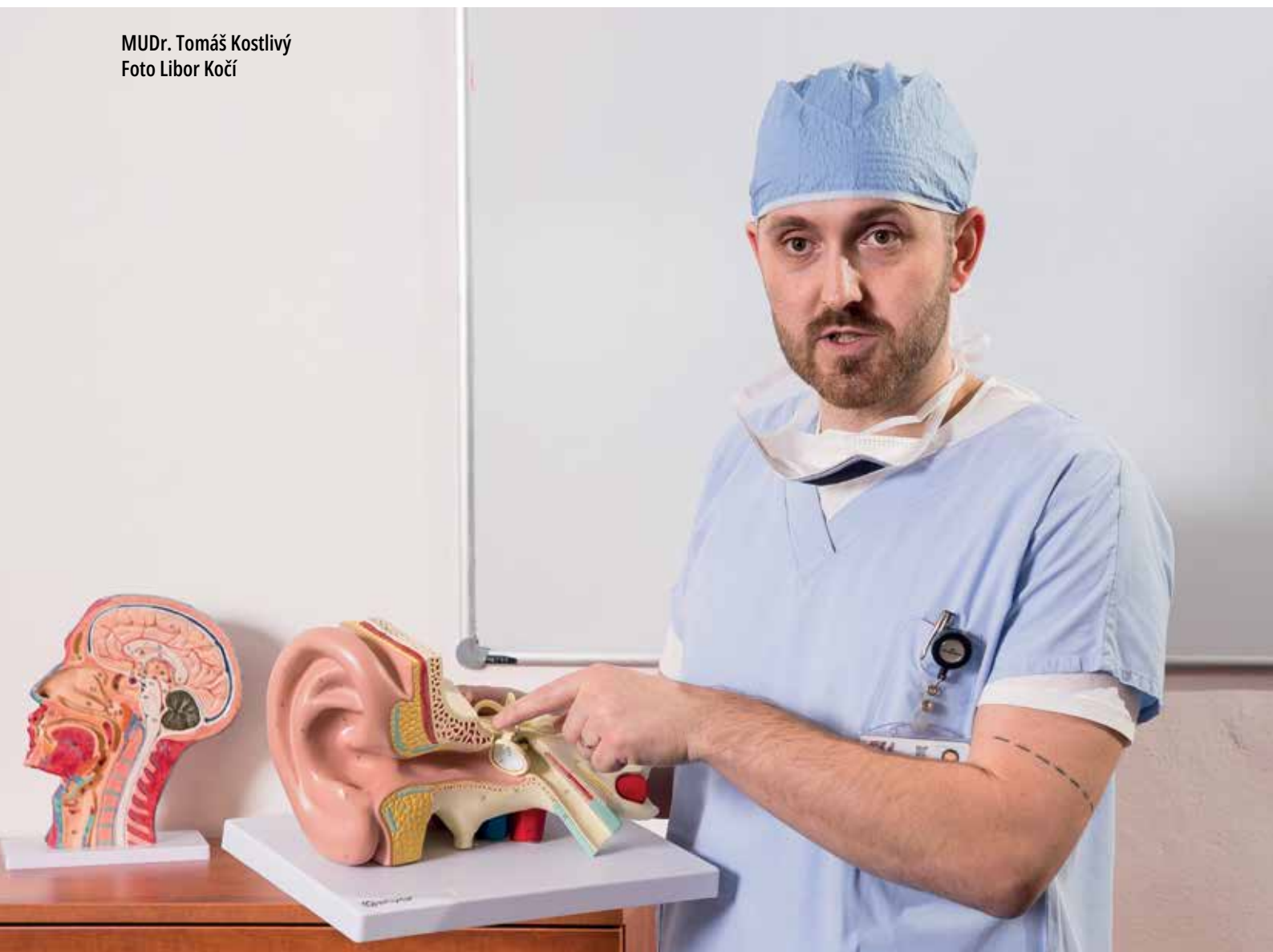
někdo chce něco naučit, musí tomu taky něco obětovat, a hlavně pro to udělat nejvíc sám.

Prozradíte i něco ze soukromí? Koníčky, rodina?

Od svých deseti let jsem chodil na ryby. Tak to teď zvládnou minimálně. Je to škoda, protože „čas strávený u vody se nepočítá“. Nemám dokonce ani žádné rekordní úlovky. Řekl bych spíš, že na ryby, které

já kdy ulovil, by Jakub Vágner chytal ty pořádné. Ale díky vaší otázce jsem si uvědomil, že chodím 40 let do posilovny. A doufám, že mi to zdraví ještě pár let dovolí. Víím, že v akademickém prostředí naší fakulty jsou preferovány spíše aerobní sporty, ty bych přenechal I. interní klinice. Skutečně si odpočinu doma. Manželku mám 30 let, dceru 20, syna 15, psa 4 roky. Neposlouchá mě nikdo, snáším to většinou dobře.

MUDr. Tomáš Kostlivý
Foto Libor Kočí

„Řekl bych, že na žádné pracovní činnosti se nepodílím sám. Daří se nám budovat tým, ve kterém je práce rozdělená manufakturním způsobem, a na všech činnostech se nás podílí více, abychom byli zastupitelní. Denní provoz kliniky řešíme s panem primářem MUDr. Vladanem Hrabětem, MBA, výuku s asistentem MUDr. Tomášem Kostlivým, Ph.D.“

Nové trendy výuky na Otorinolaryngologické klinice

V lednu 2024 došlo na ORL klinice Lékařské fakulty Univerzity Karlovy v Plzni ke změně na pozici zástupce přednosty pro vědu a výuku. Stal se jím as. MUDr. Tomáš Kostlivý, Ph.D. S ním přichází do výuky na klinice změny, které by měly studenty dlouhodobě dobře hodnocenou výuku na pracovišti ještě zlepšit.

V čem tedy spočívají zmíněné změny a co v souvislosti s výukou na plzeňské lékařské fakultě přinesou?

Výuka na našem pracovišti a celý předmět Otorinolaryngologie se těší u studentů oblibě. Je to dáno historicky. Už za pana profesora Remse byla výuka vedena tak, aby byl studentům obor podán lidsky, s nadhledem a akcentem na jeho rozmanitost. Docent Slípka pak dovedl přednášky na praktikách k dokonalosti. Jeho specifický přednes zůstává ve vzpomínkách studentů nesmazatelný a pro nejednoho medika je do budoucna i inspirací. Běžně se nám na ORL atestacích stává, že přijde někdo z adeptů k panu docentovi, poděkuje a řekne, že studoval v Plzni a ORL se rozhodl dělat po vyslechnutí jeho přednášky. Tím chci hlavně říct, že máme na čem stavět, a co se týče lidského přístupu k učení, tak se toho moc nemění. Spíše jsme se rozhodli plně využívat možnosti, které současná doba nabízí.

Co máte na mysli konkrétně?

V roce 2018 jsme na pracovišti vydali učebnici Otorinolaryngologie. Tím nám odpadla „nutnost“ všechno odpřednést, protože studenti mají jasný učební text. Základní přednášky jsou i dostupné on-line a my se tedy můžeme více věnovat té praktické části učení. Přednáškovou část dnes máme poměrně krátkou (2-3 hodiny) a pak jsou studenti rozděleni na jednotlivé úseky, aby se účastnili denní práce lékařů. Snažíme se, aby medicí v průběhu bloku cirkulovali mezi úseky a viděli toho co nejvíce. Studentům hned první výukový den řekneme pravidla a principy našeho bloku a dále to běží podle předloženého schématu. Obor v praxi nedokážeme představit celý, proto součástí edukace je opakovaná informace o podpoře stáží na našem pracovišti. Jsme zvyklí, že se kolem nás stále někdo „motá“, ale obrovskou výhodou dobrovolných stáží je, že to jsou vždy studenti s evidentním zájmem o předávané. V době svého studia

as. MUDr. Tomáš Kostlivý, Ph.D.

- 2015** dokončil studium na Lékařské fakultě Univerzity Karlovy v Plzni
- 2015–2017** po promoci pracoval na kardiologickém oddělení Nemocnice České Budějovice
- Od 2017** lékařem Kliniky otorinolaryngologie a chirurgie hlavy a krku Lékařské fakulty UK a Fakultní nemocnice v Plzni
- 2022** získal specializovanou způsobilost
- 2023** obhájil dizertační práci na téma „Inovativní postupy v diagnostice obstrukční spánkové apnoe“ a byl mu udělen titul Ph.D.
- 2024** zástupcem přednosty pro výchovnou a vědeckou činnost ORL kliniky FN a LF UK v Plzni

Účastní se na klinice mnoha výzkumných směrů, jeho hlavním tématem je problematika obstrukční spánkové apnoe. Dále se věnuje zejména kofochirurgii (ušní operativě). Je autorem a spoluautorem článků v zahraniční i české odborné literatuře, autorem a spoluautorem kapitol v několika monografiích, H-index má aktuálně 4.

jsem si uvědomil, že docent Slípka svým pojetím umí výuce „vdechnout život“. Současný přednostka k tomu přidal konstruktivní cílevědomost a současný tým kliniky to vše předává s přátelským úsměvem.

Velmi zajímavou zkušeností pro mě byla participace na vydání zmíněné učebnice. V podstatě bych řekl, že jsem byl na klinice rok a „už jsem psal učebnici“, to byl tedy kalup. Reálně jsem samozřejmě měl úkoly přiměřené mé praxi a odbornosti, ale měl jsem možnost zblízka sledovat, jak kniha vzniká a že se na jejím napsání skutečně podílí všichni lékaři kliniky. Můžeme o ní skutečně říci, že naplňuje termín „naše učebnice“. Vydali jsme českou i anglickou jazykovou mutaci, tedy „měříme stejně“ studujícím v češtině i angličtině.

Aplikujete hodně interaktivní výuku?

ORL je perfektní v tom, že tady máte neskutečně široké pole možností. Během výuky se studentů stále ptáme. Nevadí, když něco neví, podstatné je, že se nad probíranou problematikou zamýšlí a utváří si vlastní názor. Když se studijní skupina „povede“, diskuze může nabrat netušené směry a být obohacena naprosto neotřelými nápady. To vše zůstane ve vzpomínkách studenta lépe než prostý přednes a konstataování faktů, které by stejně našli v naší učebnici.

Za naprostý základ považuji již zmíněné rozdělování studentů na úseky. Nicméně před rokem jsme „překlenuli“ další milník: máme díky sponzorům plně vybavenou ambulanci, kterou nazýváme simulacní, a je kromě klasické práce určena i výuce, studenti si mají možnost prakticky vyzkoušet většinu rutinních ambulantních vyšetřovacích postupů.

Na takto strávený den se pak hezky může navázat rozбором toho, co studenti viděli, nebo předvedením několika kazuistických sdělení. Takový mravenec v uchu na začátku diskuze může nakonec skončit u rozboru tympanoplastických operací.

Máte nějaké další plány do budoucna?

Asi rok pracujeme na tom, abychom mohli studentům zprostředkovat „live surgery“. Tedy přenosy operací ze sálu do výukové místnosti. Doufáme, že se už v tomto semestru dočkáme finalizace. Jak při „výstavbě“ simulacní ambulance, tak při přenosech na sál máme naprostou podporu i ze strany ředitele naší fakultní nemocnice, doc. MUDr. Václava Šimánka, Ph.D., a plně toho využíváme.

„Jdeme s dobou“, naše klinika má i instagramový účet, kde uveřejňujeme postřehy studentů ze stáží, naše novoty a obecně věci,

kteří bychom rádi studentům sdělili. Díky těmto aktivitám se klinice daří i v době nedostatku pracovních sil na trhu přijímat kolegy, kteří jsou perspektivní a pro naši práci slibným přínosem. I kolegové, které máme v týmu v řádu měsíců, jsou do výuky aktivně zapojeni a zpětná vazba je naprosto perfektní. Je to jistě i tím, že mají z nás ke světu studentů nejbliž.

Co vedlo vás k práci na klinice?

V dětství jsem chtěl být pilotem, v průběhu gymnázia mě bavily spíše přírodovědné obory, i když jsem se zabýval i myšlenkou jít cestou IT. Nakonec jsem zvolil medicínu. Obor ORL mě zaujal v pátém ročníku při výuce, líbilo se mi na něm, že je to povahou chirurgický obor s velkou škálou zajímavých výkonů (malé, rozsáhlé, pod mikroskopem, endoskopické), ale zároveň i s širokým spektrem ambulantní práce, která také může být vysoce specializovaná.

Na škole jsem měl skvělou studijní skupinu, ze studijních stáží, např. v rámci Erasmu, mám spoustu kamarádů po celé republice. Po škole na ORL klinice nebyla volná místa, a protože mě v průběhu studií zaujala i kardiologie, začal jsem pracovat na Kardiologickém oddělení v Českých Budějovicích. Práce to nebyla nezajímavá, ale postupně mi došlo, že až příliš moc času trávím u počítače psaním zpráv. Situace v Plzni se změnila a v květnu 2017 jsem začal pracovat na ORL klinice, kde jsem dosud. Od roku 2019 jsem se zapojil do výuky studentů, v roce 2022 jsem úspěšně atestoval a v roce 2023 obhájil disertační práci. Zatím posledním důležitým bodem pro mě byla nová pozice zástupce přednosty pro vědu a výuku, kterou zastávám od roku 2024.

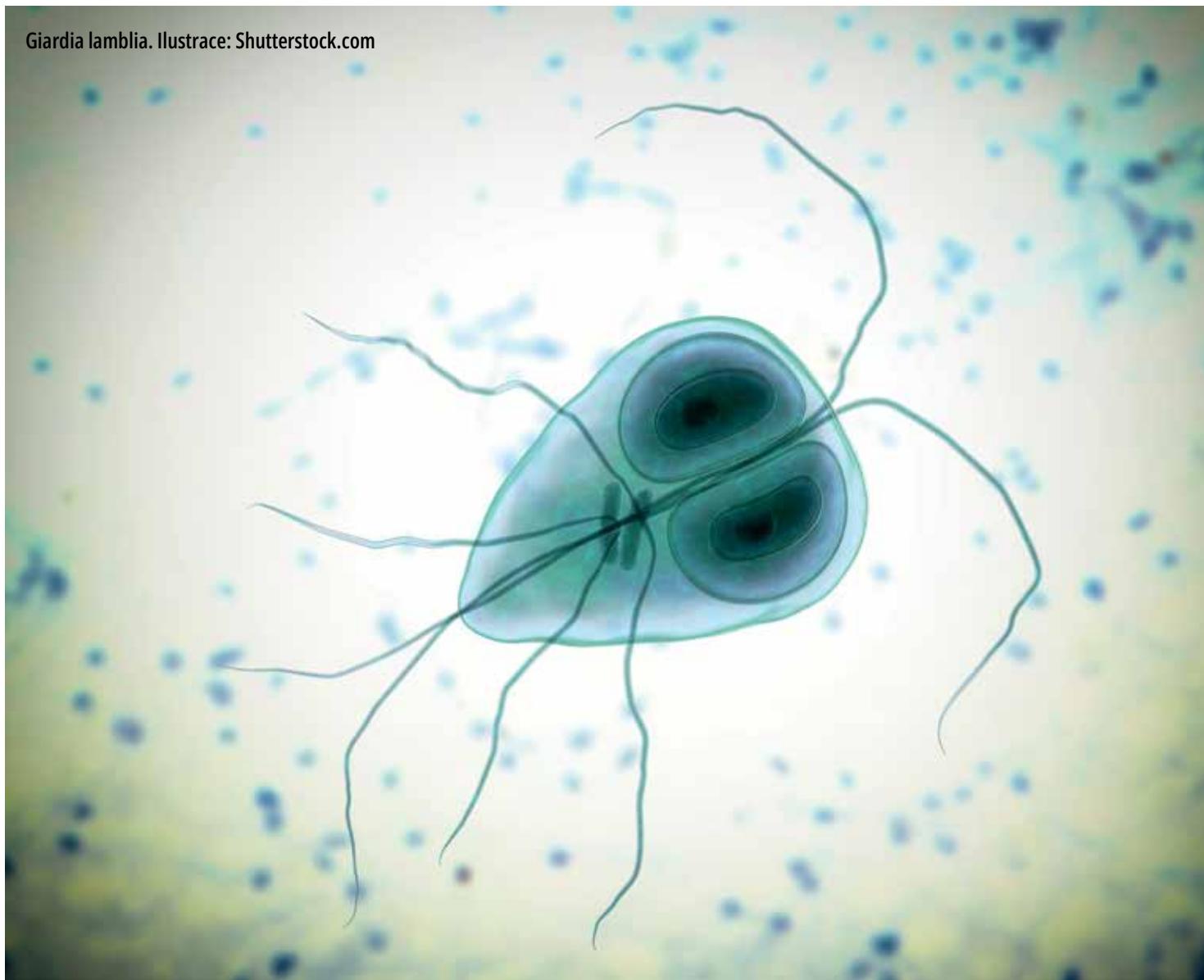
Komu byste obor ORL doporučil?

Každému, koho baví dělat pestrá medicína rukama. Nejlepší je různorodost. První den jsem na operačním sále s mikroskopem, druhý den se skalpelem, třetí den na ambulanci, čtvrtý na oddělení, pátý den odborná poradna a v mém případě třeba výuka, která je neoddelitelnou součástí kliniky a baví mě. Neměnil bych.

A nakonec stejná otázka, jak relaxujete?

Hlavně u dobré knihy, filmu nebo deskové hry s přáteli nebo rodinou. Kvůli zápalu pro amatérskou genealogii jsem málem neudělal zkoušku z neurologie. Baví mě cestování i sport, i když na obojí je teď méně času, protože mě zaměstnává společně strávený čas s manželkou a synem, který brzy oslaví první narozeniny.

Výuka na našem pracovišti a celý předmět Otorinolaryngologie se těší u studentů oblibě.

Rodák z Plzeňska průkopníkem evropské medicíny: příběh Viléma D. Lambla

V malé obci Letiny poblíž Přeštic se 5. 12. 1824 narodil v rodině hospodářského správce významný český lékař a vlastenec, vynikající patolog, pediatr, histolog Vilém Dušan Lambl.

Pocházel z 11 dětí, dospělosti se však dožilo jen 8 z nich; jeho bratr Jan Lambl se stal rektorem České techniky, bratr Karel Milan se proslavil velkým melioračním dílem v Itálii. V. D. Lambl studoval na gymnasiu v Plzni a v Praze a kolem roku 1845 se zapisuje na pražskou lékařskou fakultu. Kromě studia medicíny je literárně činný, cestuje po Slovensku, Moravě, pěšky se vydává z Prahy do Terstu, navštěvuje Rakousko. V roce 1846 vydává spisek „Pohled na Bosnu“, dopisuje do Havlíčkových Národních novin. Aby mohl studovat faunu Jaderského moře, odchází v roce 1848 do Dalmácie a na Černou Horu,

kde je hostem vladky Njegoše. Ze svých balkánských cest publikoval řadu prací v „Pražských novinách“ a „Musejníku“.

Na pražské lékařské fakultě promuje 23. 1. 1851 a stává se asistentem na patologické anatomii; na soukromém ústavu Jana Jungmana vyučuje zoologii. V roce 1855 je lékařskou fakultou vyslán na cestu po Anglii, Francii, Itálii a Německu, přednáší v Londýně a v Paříži v Institut de France, navštěvuje pařížskou výstavu a píše o ní zprávu pro vídeňské ministerstvo. V roce 1856 se stává prvním pražským soukromým docentem patologické anatomie a histologie; z této doby pochází i jeho objev

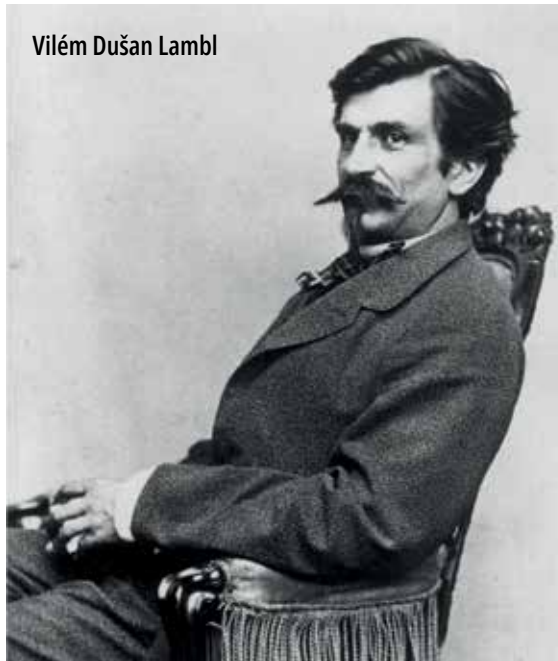
tzv. Lamblových výrůstků na srdečních chlopních. Pracuje v Dětské nemocnici, kde také v roce 1859 učiní svůj nejznámější objev – parazita *Cercominas intestinalis*, známého také jako *Lamblia intestinalis* nebo *Giardia lamblia*. Připravuje přednášky pro mladé lékaře, kteří přicházejí do Prahy z Ameriky, Ruska, Dánska, Holandska, Německa; anatomii proto přednáší také rusky.

Je velmi literárně činný, zveřejňuje řadu článků z přírodních věd a medicíny zejména v německy psaných časopisech vydávaných v Praze, Berlíně, Vídni, píše však i česky. V roce 1860 vydává německy téměř 400stránkovou publikaci „Pozorování a studia z patologické anatomie a histologie“. Na základě své odborné pověsti dostává nabídky z univerzit ve Würzburgu a Turíně; když je mu tehdejší protomedikem Nádherným sděleno, že „pro jeho slovanské smýšlení není pro něho v Rakousku místo“, přijímá v září 1860 mimořádnou profesuru patologické anatomie a histologie v Charkově. Za rok se stává řádným profesorem, a nakonec i ruským občanem.

V roce 1862 navštěvuje výstavu v Londýně a píše o ní zprávu pro ruskou vládu. V roce 1863 je jmenován tajným císařských dvorním radou, odjíždí do Anglie a Skotska, navštěvuje anglické nemocnice a přátelí se s významnými lékaři těchto zemí. Téhož roku přednáší o anatomii v Moskvě, odjíždí na Kavkaz studovat tamní minerální lázně. V Rusku je velmi vážen, je vyznamenán řády sv. Anny a Vladimíra, je mu udělen doktorát honoris causa.

Po 11letém působení v Rusku odchází v roce 1871 do Varšavy, kde se stává profesorem terapie a ředitelem kliniky, má na starosti nemocnici sv. Ducha. Neustává ve své publikační činnosti a jeho „Index operum“ u příležitosti jeho padesátin obsahuje přes 100 jeho prací. O prázdninách navštěvuje svou vlast a s oblibou se uchyluje na Hrubou Skálu u Turnova. Dušan Lambl byl člověk velmi činný do posledních chvil svého života; umírá 12. 2. 1895 ve Varšavě na mozkovou embolii. Na jeho přání založil bratr Jan – rektor České techniky – z jeho jmění nadaci pro český vědecký dorost ve výši 20.000 zlatých; polovina připadla české lékařské fakultě, polovina české technice.

Vilém Dušan Lambl

Jaký byl Dušan Lambl – člověk? V mládí živý, veselý a společenský. Podle cestovního pasu byl „postavy střední, obličej podlouhlého“, měl černé oči a černé vlasy, snědý obličej. Když se v roce 1854 ucházel o habilitaci, ptá se gubernium policejního ředitelství na jeho politickou spolehlivost. Policie odpovídá, že „na českém hnutí roku 1848 měl živou účast“. Pro své názory a slovanskou orientaci je se svými bratry Karlem a Janem hlídán policií jako politicky kompromitovaný, byť opatrný. V tajných spisech policie je označován jako autor „po-

věstné němcožroutské písně Šušelka nám píše...“, kterou dal svému příteli Karlu Havlíčkovi Borovskému. Teprve po roce 1857, kdy již žil jenom pro svoji vědu, byl puštěn policií z dohledu. Podle svých přátel „se změnil v asketu, který život a zábavy neznal a žil jen vědě“. Život Dušana Lambly výrazně ovlivnilo i několik žen. Ještě za dob studií usiloval – spolu se známým Vojtěchem Náprstkem – o přízeň Tinky Krákorové, s níž však Náprstek nakonec odjíždí do Ameriky. Poté se Lambl důvěrně přátelí se Sofií Rottovou, sestrou spisovatelky Karoliny Světlé. Tento vzájemný vztah však neodolá osobnosti a krásě Boženy Němcové. O čtyři roky mladší Dušan Lambl se tak stává jejím milencem a natrvalo patří k jejím nejbližším přátelům, stejně jako jeho sestra Eliška.

Dušan Lambl patří mezi ony významné osobnosti české medicíny, které se proslavily především za hranicemi své vlasti: 35 roků svého života musel prožít „díky“ rakouským úřadům v Rusku a Polsku. Lamblovo jméno žije trvale v názvu jím objeveného bičíkovce a zná ho celý přírodovědný svět.

V loňském roce jsme vzpomněli 200. výročí Lamblova narození, letos si připomínáme 130. výročí jeho úmrtí.

prof. MUDr. Jan Kilian, DrSc.

Zdroj fotografie: Wikimedia Commons. S akvizicí pomáhala archivářka Dr. Dorota Lábusová. Originál dokumentu je uložen v Literárním archivu Památníku národního písemnictví (PNP) v Praze.

Dušan Lambl patří mezi ony významné osobnosti české medicíny, které se proslavily především za hranicemi své vlasti. Lamblovo jméno žije trvale v názvu jím objeveného bičíkovce a zná ho celý přírodovědný svět.

Nárůst antibiotické rezistence představuje významný problém současné medicíny

Podle údajů Světové zdravotnické organizace (WHO) se v roce 2019 rezistentní mikroby přímo podílely na úmrtí 1,27 milionu lidí ve světě, přičemž nepřímo způsobila antibiotická rezistence 4,95 milionu úmrtí.

Některé studie předpokládají, že v roce 2050 předčí počet úmrtí na nevládnutelné infekce počet úmrtí na nádorová onemocnění. Proto je nezbytné hledat nové možnosti léčby infekcí a snažit se zpomalit nástup antibiotické rezistence.

Před 20 lety jsme se na Ústavu mikrobiologie a následně v Laboratoři antibiotické rezistence Biomedicínského centra začali komplexně věnovat antibiotické rezistenci u gramnegativních bakterií. V té době převládal názor, že nejvýznamnějším rezistentním patogenem je *Staphylococcus aureus* rezistentní k oxacilinu (MRSA). Později se ukázalo, že MRSA nepředstavuje největší problém, ale rezistence gramnegativních bakterií (enterobakterie, pseudomonády, acinetobakterie) kontinuálně narůstá. To je dáno především snadným horizontálním přenosem genetické informace – tyto bakterie si jsou schopny geny rezistence mezi sebou velmi efektivně vyměňovat.

Náskok, který jsme při analýze těchto bakterií získali, se podařilo zúročit participací na řadě mezinárodních projektů koordinovaných Evropským centrem pro prevenci a kontrolu nemocí (ECDC) – lze jmenovat například studie EuSCAPE a v poslední době EURGen-RefLabCap. A jedním z nejdůležitějších výstupů tohoto projektu bylo zpracování Národního akčního plánu pro problematiku karbapenemáz, kolistinové a další klinicky a epidemiologicky významné rezistence. Plán se zaměřil na všechny aspekty surveillance této rezistence, od nastavení prevalenčních studií, popis šíření rezistence a vyhledávání epidemiologicky významných zdrojů až po preventivní programy, které mají omezit šíření této rezistence. Součástí bylo i zavedení systémů

kvality pro celogenomovou sekvenaci gramnegativních bakterií. Jednalo se o velmi intenzivní činnost, která byla důsledně kontrolována zástupci vedení projektu i přímo ECDC, včetně návštěv na místě. Akční plán je oficiálním

dokumentem Státního zdravotního ústavu, se kterým na problematice rezistence od počátku intenzivně spolupracujeme. Některé části akčního plánu byly realizovány i v rámci Ministerstva zdravotnictví. Jednalo se především o aktualizaci Metodického postupu - Kontrola výskytu importovaných případů kolonizace a/nebo infekce enterobakteriemi produkujícími karbapenemázu (CPE – Carbapenemase Producing Enterobacteriaceae), na jehož tvorbě jsme se v roce 2012 rovněž podíleli. Tento dokument byl aktualizován s ohledem na současné poznatky o epidemiologii karbapenemáz.

Zmíněný akční plán je obecný a lze jej aplikovat i na nově se objevující rezistenci, jako je například rezistence k cefiderocolu a novým inhibitorům beta-laktamáz, kterými se v naší laboratoři rovněž zabýváme. I když se zdá být antibiotická rezistence neřešitelný problém, věříme, že se podaří uchovat účinnost antibiotik do doby, než budou vyřešeny alternativní metody léčby těchto nejzávažnějších infekcí.

Prof. Ing. Jaroslav Hrabák, Ph.D.

Mgr. Kateřina Chudějová, Ph.D.

**Laboratoř antibiotické rezistence Biomedicínského centra
a Ústavu mikrobiologie**

Nekrácená verze článku k dispozici na webu plzeňské lékařské fakulty.

Foto Petr Hošek

I když se zdá být antibiotická rezistence neřešitelný problém, věříme, že se podaří uchovat účinnost antibiotik do doby, než budou vyřešeny alternativní metody léčby těchto nejzávažnějších infekcí.

Procházka s doktorem v Plzni: Hnutí „Walk with a Doc“ na lékařské fakultě

Od loňského roku se naše fakulta připojila ke světovému hnutí Walk with a Doc – česky Procházka s doktorem.

Tomuto hnutí položil základy kardiolog Dr. David Sabgir z Columbusu v Ohio v roce 2005. Jeho hlavní myšlenkou byla podpora aktivního životního stylu a snížení dopadů sedavého způsobu života. Nápad vycházel ze zkušeností z jeho ordinace, kde se opakovaně setkával s pacienty, kteří sice znali důležitost pravidelného pohybu, avšak sami se k němu jen málokdy odhodlali. Vznikla proto série veřejných procházek vedených odborníky – lékaři, kteří v neformálním prostředí zpřístupňují rady a doporučení týkající se zdraví.

Z menší lokální iniciativy v Columbusu se postupem času stalo hnutí s globálním dopadem. Nyní iniciativa Walk with a Doc působí na více než 500 místech a ve více než 40 zemích světa. Při společné procházce lidé také snadněji navazují kontakt a sdílejí zkušenosti.

Principy, na kterých hnutí stojí

- Chůze je přirozená pohybová aktivita, která je dostupná komukoli bez ohledu na věk, sociální a zdravotní stav.
- Při procházce dochází k neformální komunikaci mezi lékařem a veřejností, což posiluje důvěru a prohlubuje vztahy v rámci komunity.
- Procházky jsou dostupné pro kohokoli a jsou zcela zdarma. Účast je otevřená všem účastníkům napříč socioekonomickým, etnickým či věkovým spektrem, protože prevence a péče o zdraví by měla být dostupná každému.
- Je zřejmé, že když je fyzická aktivita sdílená a má společný cíl, tak dokáže zdravý životní styl podpořit účinněji a souběžně šířit myšlenky prevence do široké veřejnosti.

Zakladatelkou prvního místa setkávání v České republice se před třemi roky stala společně se svým týmem plzeňská kardioložka doc. MUDr. Kateřina Linhartová, Ph.D. Ve své klinické praxi se s následky neaktivního životního stylu setkává denně, a protože je sama velmi aktivní sportovkyní, myšlenka hnutí ji zaujala. Rozhodla se ke zdraví svých pacientů přispět nejen svou medicínskou činností, ale i pravidelnými procházkami.

Protože činnost hnutí Procházka s doktorem jasně souzní s myšlenkami naší fakultní iniciativy Pohyb je lék, od jara loňského roku se

díky aktivitě doc. MUDr. Aleše Kroužeckého, Ph.D., a Mgr. Kláry Brandy naše lékařská fakulta k hnutí připojila. Do činnosti chceme zapojit nejen zaměstnance naší fakulty, ale i naše studenty. Ti se procházek pravidelně zúčastňují, navíc přispívají krátkými příspěvky.

Procházka je organizována jednou měsíčně – v sobotu od 9:30 od budovy lékařské fakulty v Plzni. Zúčastnit se jí může úplně každý. Není třeba se nikam přihlašovat, stačí přijít. Rozpis procházek lze nalézt např. na webových stránkách Ústavu sportovní medicíny a aktivního zdraví.

Iniciativa Procházka s doktorem má i významný přínos k naplňování třetí role univerzity, která spočívá v aktivní účasti na rozvoji společnosti. Věříme, že naše Lékařská fakulta se čím dál více odděluje od tradičního pojetí „pouhé“ vzdělávací instituce, ale stává se i neoddělitelnou aktivní součástí místní komunity. V případě Procházek s lékařem/s budoucím lékařem cílíme na podporu a ochranu zdraví Plzeňanů za pomoci zdravého pohybu. Jak se totiž ukazuje, tak dobrá fyzická zdatnost má zdaleka nejvyšší preventivní potenciál. Vyšší než dosud jakýkoliv dosud známý lék.

doc. MUDr. Aleš Kroužecký, Ph.D.

Ústav sportovní medicíny a aktivního zdraví

Nekrácená verze článku k dispozici na webu plzeňské lékařské fakulty.

Jeden rok Centra podpory výuky na plzeňské lékařské fakultě

V listopadu proběhla v Karolinu již druhá mezinárodní konference platformy Paedagogium o kvalitě výuky. Byla věnována práci univerzitních a fakultních center podpory výuky (CPV). Na naší fakultě funguje CPV jeden rok, požádal jsem proto koordinátorku Mgr. Ditu Macháčkovou, aby naše CPV představila a přiblížila, co může jeho působení přinést vyučujícím i studujícím.

„Centrum podpory výuky nastartovalo svoji cestu s akademickým rokem 2023/24. Zakladatelkou a odbornou vedoucí je MUDr. Anna Malečková, Ph.D., která se zaměřuje na podporu vyučujících a tento semestr čerpá další znalosti a zkušenosti v této oblasti na University of Maryland Baltimore Country díky získání prestižního Fulbright-Masarykova stipendia. Koordinace aktivit se ujal Bc. Martin Langer a moje hlavní činnost směřuje k podpoře studujících a k internacionalizaci fakultního prostředí,“ říká na úvod Dita Macháčková.

Co je hlavním cílem CPV?

Především chceme být místem, kde vyučující, který má zájem zlepšovat svou výuku, najde podporu. Zprostředkováváme osvědčené postupy, které prokazatelně zefektivňují kvalitu výuky, a to formou seminářů nebo individuálního poradenství. Od nového roku budeme na sociálních sítích sdílet tipy do výuky, odkazy na užitečnou literaturu či zajímavé akce a také organizovat neformální setkávání kolegů se zájmem o zkvalitňování výuky. Od akademiků se dnes očekává, že kromě nezpochybnitelné odbornosti umí své znalosti studujícím předat srozumitelným, motivujícím a aktivizujícím způsobem.

A mnohdy stačí drobnost, která promění přednášku z monologické na interaktivní. Naším hlavním cílem je tedy pomáhat vyučujícím rozvíjet jejich pedagogické dovednosti. Když se jim to daří, zlepšuje se kvalita výuky, následně i spokojenost a ochota studujících spolupracovat. To vede k lepším studijním výsledkům, což je nejen cílem každého vyučujícího, ale také jedním z ukazatelů konkurenceschopnosti vzdělávacích institucí, a proto jim je věnována velká pozornost ve Strategickém záměru UK 2021–2025. Vysokoškolská pedagogika prošla v posledních letech obrovským rozvojem a přináší řadu poznatků, které chceme vyučujícím i studujícím zprostředkovávat.

Centra podpory výuky mají na řadě evropských i amerických univerzit např. 15–20letou tradici a obvykle zaměstnávají

profesionály, kteří se agendě centra věnují naplno. Jak je tomu u nás?

Takový koncept u nás zatím nastaven není, činnost v CPV Anna Malečková i já zajišťujeme vedle svého pedagogického působení na fakultě, Anna na Ústavu histologie a embryologie, já na Ústavu jazyků. Naštěstí se díky projektu podařilo získat kolegu Martina, bez této pomoci bychom zvládly mnohem méně, než se podařilo. Agenda center s dlouhou tradicí je pro nás inspirací – jde nejen o sebevzdělávání v oblasti VŠ pedagogiky a předávání těchto znalostí kolegům, ale také o budování bezpečného a inspirativního prostředí, nastavování standardů kvality vzdělávání, monitorování problémových oblastí a výsledků činnosti, dokonce i provádění vlastního pedagogického výzkumu. Tím centra přispívají ke konkurenceschopnosti svých univerzit a mnohdy to umně využívají jako marketingový nástroj, který jim pomáhá přitáhnout zájem vysoce motivovaných studujících.

Co se vám zatím podařilo?

Kromě neviditelné práce, která nutně provází každý nový začátek, jsme zrealizovali několik akcí. Pro vyučující jsme otevřeli zá-

kladní kurz pedagogických kompetencí Učitel na lékařské fakultě, vystavený na konceptu MUDr. Daniela Rajdla, Ph.D., a uspořádali seminář Jak pracovat se studentem v krizi. Studujícím jsme nabídli přednášky Paměť jako nástroj a Jak zvládat stres a přežít období zkoušek, také workshopy Paměťové techniky a Duševní servis prakticky. Tyto akce byly v prvním kole pouze v češtině, letos je nabízíme i v angličtině. To považujeme za velmi důležité, protože usilujeme o to, aby i zahraniční studující či vyučující vnímali naši fakultu jako své domácí prostředí. Snažíme se proto také propojit studující českého a anglického programu, mimo jiné tím, že cílíme na onboarding napříč jazyky i obory.

Jak si můžeme takový onboarding představit?

Onboarding je proces, který pomáhá studentům úspěšně se adaptovat na univerzitní prostředí. Zahrnuje různé druhy aktivit, z nichž mnohé již na

Foto UK, Vladimír Šigut

fakultě probíhají. Velkou zásluhu na tom mají studentské spolky, které organizují seznamovací a informační akce, ale také fakultní součásti, jako je studijní oddělení či knihovna. Od studujících víme, že tyto iniciativy velmi oceňují, zároveň poukazují na jejich nízkou synchronizovanost. Proto jsme se rozhodli zavést projekt tzv. Welcome Days, kde budou sdruženy všechny aktivity určené studujícím prvního ročníku, a to bez ohledu na obor a jazyk, a jehož hlavní událostí je Orientační den (Infotour). Slibujeme si od toho, že pro studující bude na jednom místě přehled všech onboardingových akcí a že jednotliví organizátoři se nebudou obsahem aktivit či jejich načasováním překrývat, ale doplňovat. Tento ročník byl testovací, abychom získali zkušenosti s organizací a zpětnou vazbu od zúčastněných. A od února se pustíme do příprav dalšího ročníku.

Proč jste se kromě podpory vyučujících zaměřili i na studující?

Vnímáme obě skupiny jako plnohodnotné a neoddelitelné aktéry výukového procesu. Dává tedy smysl podporovat obě zúčastněné strany.

Když se vzájemně respektují a spolupracují, synergicky dosahují společného cíle, kterým je u nás vzdělávání kvalifikovaných lékařů. CPV chce sloužit mj. jako komunikační platforma, která pomáhá odstraňovat zbytečné bariéry a umožňuje společně cílit na efektivní zkvalitňování vzdělávání. My jako vyučující potřebujeme konstruktivní zpětnou vazbu od studujících, abychom mohli vyhodnotit naše pedagogické úsilí. Zároveň studujícím nabízíme pohled vyučujícího či tvůrce kurikula, aby pochopili některé naše kroky.

Jaké jsou ohlasy od studujících?

Velmi dobré! Mám obrovskou radost, že na všechny naše akce jsme od studujících obdrželi výbornou zpětnou vazbu a zároveň náměty, co uspořádat příště. Je vidět, že studující se o svůj rozvoj snaží starat a že je zajímaví různé oblasti – jak se učit, jak zvládat stres, jak efektivně komunikovat, prezentovat apod.

Proč by měly nás, vyučující, zajímat potřeby studentů?

Mohu odpovědět otázkou? Jak uvařit dobré jídlo strážníkovi, o kterém nevíme, co mu svědčí a chutná?

Zaregistroval jsem, že na naší fakultě od tohoto akademického roku působí ročníkoví zástupci. Co bylo podnětem k jejich vzniku a jaká je jejich role?

Iniciátory projektu byli sami studenti. Stává se, že informace, které jsou studentům určeny, se z nejrůznějších důvodů nedostanou úplně ke všem. Ročníkoví zástupci jsou systém, který má posílit již stávající informační kanály a zároveň nabídnout fakultě i jejím jednotlivým součástem konkrétní partnery z řad studentů, na které se mohou obracet a kteří sjednotí jinak roztříštěnou komunikaci studentů i opačným směrem. Částečně také plní funkci tzv. buddy. Největší dík patří Petře Janoušové a Karlu Mikulčákoví – dali do projektu ohromné množství nápadů, úsilí a času.

Jaké máte plány do budoucna?

Je jich nemálo, ale musíme postupně. Velkou inspiraci jsme načerpali na zmíněné konferenci Paedagogia, kolegové ze zahraničních univerzit se s námi podělili o mnohaleté zkušenosti, čímž nám umožnili vyhnout se mnohým zbytečným pokusům.

Mimochodem, odkaz na konferenci mohou zájemci najít na našem intranetu. Z nejbližších akcí prozradím přípravu seminářů pro vyučující o úspěšné komunikaci s lidmi z jiného kulturního prostředí a o vzdělávání studujících se specifickými vzdělávacími potřebami. Pro studující chystáme seminář o komunikaci s pacienty z jiného jazykového a kulturního prostředí. Od nového roku jsme spustili náš instagramový profil, kde sdílíme tipy pro podporu výuky zatím pro studující, pozvánky na (nejen) naše zajímavé akce, hlasování o plánovaných akcích apod.

Děkuji za vzhled do vaší práce. Budu se příště těšit na další inspiraci ke kultivaci vzdělávání na naší fakultě!

Rozhovor s Ditou Macháčkovou vedl prof. MUDr. Zbyněk Tonar, Ph.D.

Ohlédnutí: Hospital Christmas Tree

Už podeváté jsme se zapojili se zahraničními studujícími do projektu FN Plzeň Vánoční strom splněných přání, a to jako Hospital Christmas Tree. Během adventu studenti nakupují dárky pro děti, které musejí strávit Štědrý den v nemocnici, a přinášejí je k vánočnímu stromku umístěnému v knihovně. Část darů putuje přímo do herny Dětské kliniky FN Plzeň, kde zahraniční studenti občas pomáhají – nejen dary, ale také organizací zábavních programů pro hospitalizované děti. Již čtyři roky rozšiřujeme sbírku také na seniory, kteří bohužel často tráví Vánoce bez návštěv. Každý dárek, i drobnost, jim proto přináší radost a pocit, že na ně někdo myslí. Spolupráce našich zahraničních stu-

dentů přináší radost a podporu těm, kteří to během vánočního období nejvíce potřebují. Děkuji všem studentům, kteří se do akce zapojili, a zejména organizátorům ze spolku PilsMed (ISMAP).

Dita Macháčková, Centrum podpory výuky

Jako jediná na světě disponuje Klinika zobrazovacích metod FN Plzeň třemi inovativními CT přístroji

Ve Fakultní nemocnici Plzeň se 16. ledna uskutečnilo slavnostní setkání při představení tří špičkových photon-counting CT přístrojů.

Zleva: ředitel FN Plzeň doc. V. Šimánek, přednosta KZM prof. J. Ferda, ministr zdravotnictví prof. V. Válek, prof. H. Mírka (KZM), primátor města Plzně Mgr. R. Zarzycký

Klinika zobrazovacích metod FN Plzeň (KZM) se stala prvním pracovištěm na světě, kde byla diagnostická vyšetření touto novou metodou zahájena, a zároveň prvním pracovištěm, které disponuje všemi třemi aktuálně dostupnými modely této technologie. Slavnostního setkání se zúčastnil ministr zdravotnictví prof. Vlastimil Válek a další významní hosté.

„Nové photon-counting CT přístroje představují revoluční změnu v diagnostickém zobrazování. Díky polovodičovým detektorům, které převádějí energii rentgenového záření přímo na digitální signál, metoda dosahuje vynikajícího prostorového rozlišení a zároveň umožňuje snížit radiační zátěž pacientů. Tato technologie je nyní dostupná nejen nemocným Plzeňského kraje, ale i jeho okolí,“ uvedl přednosta Kliniky zobrazovacích metod FN Plzeň prof. Jiří Ferda.

FN Plzeň hrála ve vývoji této nové technologie klíčovou roli. Již v roce 2020 zde byl ve spolupráci s vývojovým centrem firmy Siemens Healthineers proveden první klinický test na pacientovi, schválený Státním ústavem pro kontrolu léčiv. Po více než roce testování prototypu byl v únoru 2022 nainstalován první klinický přístroj a do léta 2024 postupně další dva, čímž se plzeňská fakultní nemocnice stala jediným pracovištěm na světě, které disponuje všemi třemi modely photon-counting CT.

„Tyto CT přístroje díky počítání fotonů dokážou zobrazit detaily v lidském těle o velikosti 0,1 mm a současně oproti běžným CT přístrojům snížit dávku záření. Pro představu – kdybychom chtěli jednoduše vysvětlit důležitost této technologie, mohli bychom ji přirovnat k přechodu od černobílé televize s pixely k barevné HD televizi,“ vysvětlil Ing. Michal Čech, ředitel společnosti Siemens Healthcare, která zařízení do nemocnice dodala.

Největším benefitem nových přístrojů je bezesporu špičkové rozlišení. Pro lékaře je to obrovský posun, obzvláště při zobrazování plicní tkáně, cévních onemocnění nebo nádorů. Další výhodou je vyšší kontrast, který pomáhá při diagnostice nádorových onemocnění a cévních mozkových příhod. V neposlední řadě pak nové technologie tlumí radiační zátěž.

„Nákup jsme hradili z vlastních zdrojů, tedy z rozpočtu nemocnice, celkem se jednalo zhruba o 84,7 milionů Kč. Se společností Siemens Healthineers budeme ve spolupráci na vývoji a zavádění nových technologií rozhodně pokračovat, protože je pro nás klíčové poskytovat pacientům kvalitní a inovativní zdravotní péči, a zároveň zajišťovat efektivitu a modernizaci našich pracovišť,“ uzavírá ředitel FN Plzeň doc. Václav Šimánek.

Výzkum Psychiatrické kliniky odhaluje souvislosti mezi stresem a konspiračním myšlením

Studie vedená Vojtěchem Pišlem z Psychiatrické kliniky Lékařské fakulty v Plzni a Fakultní nemocnice Plzeň, publikovaná v prestižním časopisu *Politics and the Life Sciences*, se zaměřila na vliv akutního stresu a stresového hormonu kortizolu na sklony ke konspiračnímu myšlení. Výzkum přinesl zásadní zjištění: biologické mechanismy spojené s akutní stresovou reakcí nejsou příčinou víry v konspirační teorie.

Studie ukázala, že zvýšené hladiny kortizolu při stresu nezvyšují souhlas s existujícími populárními konspiračními teoriemi ani sklon k hledání konspiračních vysvětlení v nových situacích. Anebo je aspoň nezvyšují natolik, aby tím bylo možné plně vysvětlit známé souvislosti mezi pocíťovaným stresem a vírou v konspirace. Tato korelace je spíše důsledkem sociálních procesů, jako je skepse vůči společnosti

a jejím institucím, než biologických faktorů. „Lidé nepodléhají konspiračním kvůli stresu, ale kvůli pocitu příkoří, který je především sociální otázkou,“ vysvětluje prof. Jan Vevera, přednosta kliniky a spoluautor článku. Tato zjištění posouvají diskusi o dezinformacích a konspiračním myšlení. Spíše než samotné vyvracení dezinformací by podle autorů mohlo být efektivnější zaměřit se na budování důvěry v instituce a zlepšení jejich komunikace směrem k veřejnosti.

Studie si vysloužila uznání mezinárodní organizace *Association for Politics and the Life Sciences*, která projekt ocenila finančním příspěvkem na další laboratorní analýzy.

Kompletní text studie je volně přístupný na stránkách časopisu *Politics and the Life Sciences*.

MUDr. Zdeněk Rušavý jmenován profesorem

Prezident republiky Petr Pavel v úterý 10. prosince 2024 v pražském Karolinu předal jmenovací dekrety profesorkám a profesorům vysokých škol. Z celkem 78 jmenovaných bylo i 27 nových profesorek a profesorů z Univerzity Karlovy a mezi nimi MUDr. Zdeněk Rušavý, Ph.D., z Lékařské fakulty v Plzni.

Prof. Rušavý působí na Gynekologicko-porodnické klinice LFP a Fakultní nemocnice Plzeň. Věnuje se intenzivně pregraduální a postgraduální výuce v oboru všeobecné lékařství, zubní lékařství a porodní asistence. Je zakladatelem „Porodnické akademie“ a od akademického roku 2023/2024 vede simulační výuku na své klinice. Ve své pedagogické činnosti je studenty velmi kladně hodnocen.

Ve své vědecké činnosti se zaměřuje zejména na možnosti prevence porodního poranění a optimalizaci operačního řešení sestupu pánevních orgánů. Je autorem a spoluautorem více než 65 odborných prací a kapitol v monografiích, z nichž většina byla publikována v zahraničí. Získal také rozsáhlé zahraniční zkušenosti při stážích ve Francii a Velké Británii. Prof. Rušavý patří k předním českým odborníkům v urogynologii a jeho práce mají celosvětový dosah.

Gratulujeme ke jmenování!

Foto UK, Hynek Glos

Foto Kateřina Budínová

Zájemci o studium nahlédli do světa medicíny

Každoroční Den otevřených dveří se na LF v Plzni odehrál 29. ledna. Fakulta otevřela brány svého moderního kampusu, aby příchozím ukázala, jaké to je studovat medicínu v jedinečném prostředí, které spojuje špičkové technologie a dlouholetou tradici vzdělávání.

Stěžejní součástí programu byly přednášky o studiu, které vedl proděkan pro studium doc. Hauer. V oba termíny se zaplnila jak naše největší Zelená posluchárna, tak z velké části i vedlejší Hnědá, do níž se přednášky přenášely online. Pracovníci studijního oddělení odpovídali na dotazy k přijímacímu řízení a samotnému studiu. Uchazeči tak mohli získat komplexní informace a vyjasnit si veškeré nejasnosti.

Interaktivní program připravila pracoviště sídlící v hlavní budově kampusu. Pro ty, kteří rádi zkoumají detaily, nabídl Ústav histologie a embryologie mikroskopické ukázky, zatímco Ústav hygieny a preventivní medicíny zaujal screeningem aterosklerózy a analýzou složení těla. „Alchymisté“ mezi návštěvníky si přišli na své v laboratořích Ústavu lékařské chemie a biochemie. Své moderní vybavení předvedla také naše odborná knihovna. Zájem o registrace na prohlídky Stomatolo-

gické kliniky a Simulačního centra byl tak velký, že se kapacity zaplnily již dlouho před začátkem akce. Stejně tak velké množství zájemců přilákaly prostory Ústavu anatomie včetně pitevny.

Velkou oporu při organizaci poskytly naše studentské spolky, jejichž členové vytvořili přátelské prostředí a otevřeně odpovídali na všechny dotazy. Uchazeči si tak mohli udělat realistický obraz o životě na naší fakultě, a to nejen z pohledu studia, ale i z hlediska mimoškolních aktivit. U stánků studentských spolků si návštěvníci mohli vyzkoušet chirurgické šití nebo resuscitaci, naučit se preventivní samovyšetření prsou nebo varlat na modelech. Na stanovišti budoucích zubních lékařů byl velkým oříškem labyrint se zrcátkem na trénink nepřímého pohledu.

Kapacitu nového kampusu opět důkladně prověřil počet zvědavých návštěvníků, kterých bylo na 700. Mnozí z nich využili také možnosti občerstvení v naší kavárně. Děkujeme všem, kteří se na organizaci podíleli, a už teď se těšíme na další ročník!

Lékařská fakulta v Plzni na akcích pro uchazeče o studium

Kromě Dne otevřených dveří se naše fakulta aktivně zapojuje i do dalších akcí zaměřených na budoucí studenty. Mezi klíčové události patří veletrhy Gaudeamus a vlastní akce Univerzity Karlovy „Na Karlovku!“.

**Gaudeamus Brno (19. – 21. listopadu 2024)
a Gaudeamus Praha (21. – 22. ledna 2025)**

Na těchto prestižních studijních veletrzích zastupovali fakultu členové studentských spolků, kteří nejen podávali informace o studiu na naší fakultě, ale také seznamovali návštěvníky s „životem na fakultě“ z pohledu studenta. Přivezli s sebou i modely orgánů lidského těla nebo velký model chrupu, na kterém předváděli návštěvníkům správnou techniku čištění zubů.

Na Karlovku! (9. listopadu 2024)

Akce „Na Karlovku!“ se konala v prostorách Právnické fakulty Univerzity Karlovy. I zde předvedly svůj program studentské spolky a přednášku o studiu měl proděkan doc. Václav Babuška.

Foto UK, Vladimír Šigut

SALVAGE: Špičkový výzkum pro záchranu životů

Lékařská fakulta v Plzni se stala partnerem v projektu SALVAGE, jehož cílem je zlepšit prevenci, včasnou detekci a léčbu zhoubných nádorů. Tento projekt propojuje vědecké týmy z celé České republiky, včetně prestižních pracovišť jako Masarykův onkologický ústav nebo Ústav molekulární a translační medicíny z Lékařské fakulty Univerzity Palackého v Olomouci.

Kari Hemminki
na odborné konferenci
Foto Libor Kočí

Projekt financuje grantová výzva „Špičkový výzkum“ Operačního programu Jan Amos Komenský (OP JAK). Ta je unikátní svou orientací na mezinárodní spolupráci a na výzkum s přímým dopadem na zlepšení lidského zdraví. Zařazené projekty musí splňovat přísná kritéria excellence, interdisciplinarity a schopnosti přinášet praktické výsledky, které lze uplatnit v klinické praxi.

Zhoubné nádory jsou druhou nejčastější příčinou úmrtnosti v ČR a EU, přitom téměř polovina těchto úmrtí lze zabránit prevencí. Projekt SALVAGE, celým názvem „Záchrana životů prostřednictvím výzkumu v oblasti včasné detekce a prevence rakoviny: Molekulární, genomické a sociální faktory“, je rozdělen do tří hlavních výzkumných záměrů, zaměřených na pochopení příčin vzniku nádorů, analýzu rizikových faktorů a vývoj inovativních diagnostických a terapeutických metod.

„Projekt SALVAGE se zabývá příčinami vzniku přednádorových stavů a nádorů a možnostmi jejich ovlivnění, a to na úrovni buněk, jedinců a celých populací. Propojujeme laboratoře s klinickou praxí a excelentní vědecké týmy napříč Českou republikou,“ vysvětlil prof.

Marek Svoboda, hlavní řešitel projektu SALVAGE a ředitel Masarykova onkologického ústavu.

Tým Lékařské fakulty v Plzni se pod vedením prof. Kariho Hemminkiho z Biomedicínského centra zaměřuje na klíčové aspekty epidemiologických rizikových faktorů, faktory ovlivňující přežití onkologických pacientů, genetické predispozice a biologický základ rakoviny, včetně imunomodulace rizika vzniku nádorů. Mezi členy výzkumného týmu patří MUDr. František Zitrický, který se věnuje epidemiologii, a odborníci na patologii, Dr. Andriy Trailin a Dr. Sergii Pavlov, kteří zkoumají biologické procesy spojené s vývojem nádorových onemocnění. Výzkum genetických faktorů vede Dr. Filip Ambroziewicz. Práce týmu přispěje k identifikaci nových biomarkerů a zlepšení personalizovaných přístupů v diagnostice a léčbě rakoviny.

Projekt byl zahájen v roce 2024 a potrvá do 30. června 2028. Celkový rozpočet činí téměř půl miliardy korun. Vědecké výsledky projektu budou publikovány v renomovaných mezinárodních časopisech a očekává se, že přispějí k naplňování cílů Evropského plánu boje proti rakovině.

Z Plzně na zimní světové hry: Filip Matějovič bodoval ve skialpinismu

Filip Matějovič, student třetího ročníku všeobecného lékařství, reprezentoval Českou republiku na Zimních světových univerzitních hrách v italském Turínu. Ve skialpinismu, který byl letos poprvé zařazen do programu univerziády, předvedl skvělé výkony.

V disciplíně sprint postoupil z kvalifikace a vyřazovacích bojů až do semifinále a celkově obsadil 10. místo. V dalším závodu, tzv. vertical race, absolvoval trať o délce téměř dvou kilometrů s převýšením 315 metrů a skončil na 13. místě. Na Francouze Remiho Cantana, který zvítězil s časem 13:22, ztratil 1:38 minuty.

Filip Matějovič se věnuje i dalším sportům – triatlону a horským běhům. Skialpinismus nebyl zprvu jeho favoritem, postupem času si však tento sport zamiloval a dnes patří mezi českou špičku. Všechny tyto sporty jsou vysoce náročné na kondici, skialpinismus však přináší i výzvy, které se netýkají jen fyzické zdatnosti. Oba závody na univerziádě provázely večerní mrazy až -15 °C, husté sněžení a silný vítr. Jaké prostředí má Filip při závodech a v tréninku nejraději? „Samozřejmě je příjemnější závodit i trénovat v mírnějším počasí, na takové mrazy nejsme ani zvyklí. Nejhezčí a zároveň nejtěžší jsou tréninky ve volném terénu, těch vhodných je bohužel více v zahraničí než u nás. Nejraději trénuji na Šumavě, ale líbí se mi v každých horách.“

Kombinovat náročné studium medicíny se sportem na vrcholové úrovni vyžaduje disciplínu a dobré plánování. S touto zkušeností Filip říká, že má obdiv ke každému, kdo má vedle školy jakýkoliv zájem a snaží se jej

rozvíjet. Pochvaluje si, že sport mu pomáhá zvládat stres ze studia. Zúročil už někdy svoje medicínské znalosti při sportu – třeba při prevenci přetížení? „Ohledně specifity tréninku mi vždy radil táta (prof. Martin Matějovič, přednosta I. interní kliniky LFP a FN Plzeň, sám aktivní sportovec – pozn. red.), ať už v oblasti prevence zranění, tréninkových metod, anebo výživy. Takže většinu svých medicínských znalostí v oblasti sportu mám od něj a zatím nejsem ve studiu tak daleko, abych měl co využít.“

Letošní univerziáda nebyla pro Filipa jen záležitostí samotných závodů. „Byla to asi vůbec největší sportovní akce, které jsem se zúčastnil. Navzdory soutěživosti mezi zeměmi jsme se všichni vzájemně podporovali, společně fandili, chodili se dívat i na ostatní sporty a celková atmosféra byla příjemná.“ Skialpinismus jako nový olympijský sport bude mít svou premiéru na „velkých“ olympijských hrách v roce 2026, a to také v Itálii (Milano Cortina). O tom, zda tam Filipa uvidíme, o jeho sportovních začátcích i plánech si můžete přečíst v rozhovoru, který poskytnul magazínu Forum Univerzity Karlovy (odkaz v QR kódu).

Gratulujeme Filipovi a přejeme mu mnoho dalších sportovních i studijních úspěchů!

Foto archiv F. Matějoviče

Dobrovolnictví ve Rwandě 2024

Ve dnech 27. 7. až 9. 8. roku 2024 se ve Rwandě uskutečnil ve spolupráci Sdružení studentů stomatologie ČR a Rwandské asociace studentů stomatologie (RDSA) projekt s názvem Second annual INSEKO international voluntary program – dobrovolnická činnost pro absolventy a studenty stomatologie z České republiky.

Celkem do africké Rwandy vyjelo 25 účastníků, z toho 21 studentů zubního lékařství, čtyři stomatologové a fotograf akce RNDr. Ivo Králíček, Ph.D. Z naší fakulty vyrazili do Rwandy studenti 3.-5. ročníků Marie Svatošová, Vítězslav Vurm, Patrik Chmelař, Karolína Kropíková a absolventka MDDr. Veronika Čechurová.

Hlavní koordinátorkou této dvoutýdenní akce byla Libuše Čermáková, studentka stomatologie na Masarykově univerzitě v Brně, která funguje v našem sdružení na pozici NEO – National Exchange Officer. Dalším členem organizačního týmu byl Václav Kheil, 1. viceprezident SSSČR a student Lékařské fakulty UK v Plzni, který zajišťoval především

fundraising projektu. Významným členem organizačního týmu byla také Martina Gajdušková, studentka Univerzity Palackého v Olomouci, která se před dvěma lety zúčastnila ve Rwandě obdobného projektu, a její zkušenosti tak byly při organizaci akce cenným přínosem.

Cílem projektu bylo poskytnutí zdravotní péče v oblasti dutiny ústní a edukace o dentální hygieně v sociálně znevýhodněných komunitách v odlehlých oblastech Rwandy. Naši studenti a absolventi, společně se studenty a zkušenými rwandskými lékaři, vyjžděli každé ráno z hlavního města Kigali do celkem tří zdravotnických center, kde zvládli prohlédnout a ošetřit přes stovku pacientů denně. Pro mnohé z nich to

byla první návštěva zubního lékaře a první stomatologické ošetření, kterého se jim kdy dostalo. Společnými silami zvládli za celou dobu trvání stáže dobrovolníci ulevit od bolesti a potíží až třem tisícům obyvatel Rwandy.

„Nejtěžší na celém projektu nebyla samotná koordinace akce na místě, ale právě přípravy. Nesla jsem zodpovědnost za hladký průběh akce a bezpečí všech účastníků,“ uvedla hlavní koordinátorka Libuše Čermáková. První kontakt s rwandským týmem proběhl téměř rok před odjezdem a intenzivní přípravy trvaly půl roku. Spolupráce zahrnovala pravidelné týdenní porady a řešení mnoha organizačních detailů. Účastníci pracovali ve třech různých zdravotnických centrech, která se lišila vybavením i vzdáleností od Kigali. „Ve dvou z nich jsme měli stomatologická křesla, ale jedno nefungovalo vůbec a druhé jen částečně. Většinu času jsme pacienty ošetřovali na plastových židlích a často improvizovali s dostupnými nástroji,“ popsala náročné podmínky jedna z účastnic.

Ačkoliv všední dny se nesly v duchu pracovním, o víkendech měli účastníci možnost poznat Afriku z jiné stránky. Během stáže se usu-

tečnilo několik výletů, například na safari do národního parku Akagera nebo na lodičkách po jezeře Kivu. Zážitkem byla také návštěva památníku genocidy v Kigali.

Kromě zdokonalení klinických dovedností a získání bohatých zkušeností byl projekt skvělou příležitostí k poskytnutí potřebné pomoci lidem v nouzi, poznání nové země a zcela jiné kultury, seznámení se skvělými lidmi z našeho oboru a navázání nových přátelství.

Rádi bychom poděkovali organizátorům akce za jejich práci, čas a odhodlání a všem účastníkům za jejich odvahu, nasazení a skvělou týmovou práci.

Projekt by se nemohl uskutečnit bez našich sponzorů, v čele s generálním partnerem KAVO. Všem děkujeme za jejich podporu a děkujeme Univerzitě Karlově, Masarykově univerzitě i Univerzitě Palackého v Olomouci za finanční podporu účastníků této stáže.

V rámci financování projektu proběhla veřejná sbírka, ve které přispělo spoustu větších i menších dárců, i jim srdečně děkujeme.

Za SSSČR Kateřina Medřická

Akademie věd
České republiky

TÝDEN MOZKU

PŘEDNÁŠKY LÉKAŘSKÉ FAKULTY V PLZNI PRO VEŘEJNOST

Od historie Alzheimerovy choroby přes hibernaci, biorytmy, výzkum násilného chování až k umělé i lidské inteligenci.

10 | 03 | 2025

Hudební
kabinet

17:00

- doc. MUDr. **Karel Ježek**, Ph.D., neurofyziolog
- RNDr. **Dana Jelínková**, Ph.D., patofyzioložka
- MUDr. **Karel Blahna**, Ph.D., neurofyziolog
- Mgr. **Vojtěch Pišl**, Ph.D., neuropsycholog

13 | 03 | 2025

Vzdělávací
centrum

17:00

- MUDr. **Jiří Polívka**, CSc., neurolog
- prof. MUDr. **Jan Vevera**, Ph.D., psychiatr
- doc. MUDr. **Vladimír Přibáň**, Ph.D., neurochirurg

Studijní a vědecká knihovna Plzeňského kraje
Smetanovy sady 2 | Plzeň

Vstup na přednášky je zdarma.
Rezervace na plzenskavstupenka.cz.

Studijní a vědecká knihovna
Plzeňského kraje

LÉKAŘSKÁ FAKULTA V PLZNI
UNIVERZITA KARLOVA

www.tydenmozku.cz